117
3. YIL 20 NİSAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: *Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira*
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

HİKÂYE

Rex, kocaman bir kediye benzeyen hayvanın hiddetle ağzını açtığını gördü. Leoparın dişleri ışıldıyordu.

Pençesini Rex'e doğru salladı. Genç adamın göğsünde açılan yaradan kan akmağa başladı.

Rex'in yapabileceği bir şey yoktu. Aciz bir tavırla ölümü beklemeğe başladı. Kurtulması imkânsızdı artık. Birdenbire âdeta yer titredi. Leopar, yeni gelene bakmak için döndü. Sonra dizlerini bükerek tükürürmüş gibi bir ses çıkardı. Sonra Rex, vahşi bir filin homurtusunu duydu.

Fil, leoparı görünce durakladı. Şimdi Rex'in başı ucunda duruyordu. Dalgalanan kurşunî kulaklarının arasında bembeyaz bir leke vardı.

Rex, inledi. "Tusker!... Tusker!..."

Leopar, ona dönerek, dişlerini göstere göstere hırladı.

Rex, olanca sesiyle, "Tusker!" diye bağırdı.

Fil, öne doğru birkaç adım attı. Küçük gözlerini Rex'e dikmişti. Sonra başını eğdi. Pırıl pırıl parlayan dişleri leopara battı. Fil, ona meydan okurmuş gibi bağırdı.

Bekleyiş

Leopar, dağ gibi file doğru atıldı. Tusker, ön ayağını kaldırdı. Sonra bunu olanca şiddetiyle, Rex'in kafasının bir iki santim ötesine indirdi.

Hortumunu leoparın sarımsı vücuduna sararak, onu havaya kaldırdı. Sonra da yere vuruverdi. Leopar, hemen öldü.

Tusker, hortumunu tekrar indirdi ama bu sefer usulca... Yere çakılı kazıkları çektiği gibi çıkardı.

Bağlarından kurtulan Rex, ayağa kalktı. "Teşekkür ederim, Tusker. Teşekkür ederim, dostum."

Fil, ağır ağır ilerleyerek ormana daldı. Rex, onun arkasından bakıyordu. Sanki boğazına bir şey tıkanmıştı... Kendisine kimsenin inanmayacağını biliyordu. Fakat Tusker'in kendisini tanımış olduğundan emindi. Fil, ona minnet borcunu ödemişti.

Genç adam bir kenara çekilerek, Jeff'in 'cesedini' bulmak için gelmesini bekledi. Avcıyı büyük bir memnuniyetle yakalıyacaktı.

Rex, kocaman bir kediye benzeyen hayvanın hiddetle ağzını açtığını gördü... Leoparın dişleri güneşte ışıldıyordu...

5 YOLCU

— 13 —

Eric Landor, derin bir düşünceye dalmıştı. Yolu çaprazlamasına geçmek için ağır ağır yürüyordu. Üzerine gelen arabanın homurtusunu neden neden sonra farketti. Fakat çok geç kalmıştı. Telâşla döndü. Farların ışığında yüzü bembeyaz duruyordu. Sanki o madenî canavarı kovmak istermiş gibi ellerini salladı.

Araba, ressama çarptı Franklyn, o eğilen, bükülen, son da yere yuvarlanan vücut kendisine aitmiş gibi bu çarpışı iyice hissetti. Araba şiddetle sarsıldı. Franklyn, gaza basarak hızla oradan uzaklaştı. Kusmak istiyordu. Zira hassas bir adamdı o.

Franklyn, evinin yolunu tutmadan evvel, kendini zorlayarak yavaşladı. Bu gece sürat yüzünden polis tarafından yakalanması hiç de hoş olmazdı. Arabasını dikkatle sürdü. Dikkatle park etti. Sonra da ön çamurluğu inceledi. Bunun üzerin de bazı lekeler vardı. Franklyn, bir bez bularak, bunları sildi.

İş bitmişti. Artık endişelenecek bir şey kalmamıştı. Sabahleyin uyanacak ve istediği yere gidebileceğini,... Landor'la bir daha karşılaşmayacağını düşünecekti.

Ancak, bir bardağa içki doldururken elleri titremeğe başladı. Şişeyi bırakarak, viskiden bir yudum aldı. Radyoyu açtı. Johann Strauss'un vâlslerini çalıyorlardı. Başka zaman olsaydı, Franklyn radyoyu hemen kapardı. Vâlslerden hoşlanmazdı o. Fakat bu gece radyoyu kapamadı. Neşeli müziği dinleyerek içki içmek bayağı hoşuna gitti.

Son haberlerin okunma saati geldiği zaman o da kendisini iyice toplamıştı. Bir konuşma, bir hayli müzik dinlemiş, o arada şişe de boşalmıştı.

Ve artık Landor'dan kurtulmuştu.

Haberler okunurken, spiker bir ara, «Meşhur ressam Eric Landor bu akşam bir kaza geçirmiştir,» dedi. «Bir araba kendisine çarpıp uzaklaşmıştır. Mr. Landor şu anda hastahanede bulunmaktadır. Ressam henüz kendisine gelememiştir.»

Spiker konuşmasına devam etti. Fakat Franklyn artık onu duymuyordu. *Landor hastanenedeydi.* Spiker onun öldüğünden bahsetmemişti. Franklyn, «Eğer yaraları hafifse,» diye düşündü. «O zaman hastahaneden çıkar ve beni tekrar rahatsız etmeğe başlar.»

Ertesi günü gazeteler hâdiseden bahsediyorlardı. Yazılar uzun değildi. Zira teferruat azdı. Zaten ahali de ressamlara, meşhur şarkıcılara veya diplomatlara olduğu kadar büyük bir alâka göstermiyordu. Gazeteler, mühim noktayı iri puntolarla ilân etmekteydiler.

RESSAMIN ELİ KESİLDİ:

Doktorlar, Landor'un sağ elini kesmek zorunda kalmışlardı. Ressam artık bir daha resim yapamayacaktı.

★

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Franklyn, ziyafetteki acaip hareketleri dolayısiyle kimseyi kızdırmamış olmasına memnundu. Toplantıyı tâkip eden günlerdeki sinsice alaylar da sona ermişti. Franklyn, artık eskisi gibi hareket ediyordu. Bu sefer kendisini şaşırtacak, aklını karıştıracak kimse de yoktu.

Sergilere gidiyor, makaleler yazıyor, hafta sonlarını resme meraklı zenginlerin malikanelerinde geçiriyordu. Landor sergilere gelmiyordu tabii. Ressamın başına gelen felâket hakkında sadece bir iki hayranı yazı yazmışlardı. Adamdan yanında bir kaç defa bahsettikleri zaman Franklyn de merhametle başını sallamıştı. Nereden sen Landor'a o da acıyacaktı.

Evet, Landor artık sergilere gelmiyordu. Franklyn, hafta sonunu Suffolk'da bir malikânede geçirdiği zaman da onun karşısına çıkmamıştı. Bu hafta sonu Franklyn'ın pek hoşuna gitmişti. Yemekler nefis, şaraplar fevkalâde, asırlardan beri ailesinde bulunan tablolar hakkında fikrini soran ev sahibi de son derece hürmetkârdı. Franklyn, tabloların asılı bulunduğu salonda mesut saatler geçirmiş, ev sahibine sahte eserlerin hakikilerinden nasıl ayrılabileceğini anlatmıştı.

Arabasına binerek Londra'ya dönerken hayatından çok memnundu, Franklyn. Medenî bir şekilde yaşamaktan hoşlanırdı o. Malikânenin haşmeti, ev için çıkartılan şarabın lezzeti... Bütün bunları takdir edebilmek için Franklyn Marsh kadar ince zevkli ve hassas olmak lâzımdı.

Mazı çitler, arabanın yanından kayarcasına geçiyor, karanlık semaya doğru yükselen

ağaçlar birer nöbetçiye benziyordu. İleride ana yolun ışıkları pırıldamaktaydı. Franklyn, oraya erişmeği hemen hemen istemiyordu. Bu rahat ve sâkin medeniyeti geride bırakıp, bayağı dünyanın gürültü patırdısına karışmağı arzu etmemekteydi.

Yandaki kanapenin arkalığında bir şey kımıldadı.

Franklyn, hemen dönüp bakmadı. Bu her hangi bir şey olabilirdi. Diğer pencereye vuran bir akis... veya arabanın yanından uçan bir kuş. Bu, kanapenin arkasında olamazdı.

Ama oradaydı işte!

Hareket tekrar Franklyn'in dikkatini çekti. Yolun dümdüz uzanan bir kısmına gelince soluna bir göz attı.

Kanapenin arkalığına bir el dayanmıştı. Bu arkada oturan ve onunla konuşmak için öne doğru eğilen bir adamın eli olabilirdi. Fakat... arabanın arkasında kimse yoktu. Otomobilde kendisinden başka kimse yoktu. Kendinden ve o elden başka kimse...

El ona yaklaştı. Tıpkı dostça bir tavırla sokulan bir kuş gibi. Parmakları birer pençeydi sanki. Direksiyon Franklyn'in elinden kurtulup, araba yandaki otlara doğru kayınca parmaklar da hafifçe büküldüler. El, hâlâ Franklyn'e yaklaşıyordu.

Bir kola bağlı değildi bu. Tam bilekten kesilmişti.

Franklyn, fren yaptı. Araba durdu. Adam, uzanarak diğer taraftaki kapıyı açtı. El, kanapenin arkasından, parmaklarının üzerinde ona doğru koşmağa başladı. Franklyn, bunu yakaladığı gibi yola fırlattı. Sonra da kapıyı telâşla çarparak kapattı.

Parlak ışıklara ve Londra'ya doğru hızla ilerledi.

Evine eriştiği zaman vakit bir hayli geçti. Fakat radyoda henüz son haberler okunmamıştı. Franklyn, uykuda gibi radyoyu açtı. Spikerin ne söyleyeceğini biliyordu. İnanılmayacak, aklın almayacağı bir şeydi bu... ama Franklyn biliyordu. Kendi kendine «Hayâl bu,» diyordu. «Doğru olamaz.» Ama doğru olduğunun da farkındaydı.

Radyodan spirekin sesi yükseldi. «Sanat dünyası bu gün meşhur ressam Eric Landor'un intiharı dolayısiyle büyük bir üzüntü içindedir. Hatırlarda olduğu gibi Eric Landor geçenlerde bi raraba kazasında elini kaybetmişti. Polis hâlâ sebep olan şoförü aramakta ve...»

(Lütfen sayfayı çeviriniz

Franklyn deliye dönmüştü. Kesik bir el dolaşır mıydı? Radyodan hâlâ spikerin sesi geliyordu: «San'at dünyası bugün meşhur ressam Eric Landor'un intiharı dolayısiyle büyük bir üzüntü içindedir. Hatırlarda olduğu gibi, Eric Lander, geçenlerde bir araba kazasında elini kaybetmişti.

Franklyn radyoyu kapadı. Buz gibi olmuştu. Oda da çok soğuktu. Ateş yakması iyi olacaktı. Kütükler şöminede çıtırdayarak yanarken o da korkularını unutacaktı.

Tam eğilip, ocaktaki çıraları tutuştururken kapı çalındı. Franklyn, «Her hâlde komşu olacak,» diye düşündü. «Adam hemen her gün anahtarlarını evde unutuyor. Bu yüzden apartmana giremiyor.»

Binanın esas kapısını açacak olan otomatiğin düğmesine bastı. Sonra şömineye giderek, odunları hafifçe itti. Alevden diller bunları yalamağa başlamışlardı bile. Bir kaç dakika sonra şöminede gürü gürül ateş yanacak, onun da içi ısınacaktı.

Birdenbire dairesinin kapısı çalındı.

Franklyn, saatine bir göz attı. Vakit çok geçti. Misafir gelecek saat değildi. Zaten dostları, Franklyn'in önceden telefon etmeden gelmelerinden hoşlanmadığını bilirlerdi. Şunun bunun uğramasına ise katiyen müsaade etmezdi. Franklyn kaşlarını çattı. Elinde maşayla kapıya gitti.

Kapıyı açtığı zaman dışarda kimse yoktu.

Franklyn dışarı çıkarak, holde etrafına bakındı. Biri, zili çalıp kaçmış olamazdı. Aradan o kadar vakit geçmemişti.

Franklyn, dairesine girerek, kapıyı kapattı.

Ve o zaman misafirini de gördü.

El, beş parmağının üzerinde onun sağ ayağına doğru koşuyordu. Ayakabısını aşarak, pantolonun paçasına tutundu. Sonra tırmanmağa başladı.

Franklyn, deli gibi ayağını salladı. El, sıkıca bacağına tutunmuştu. Hâlâ tırmanıyordu. Franklyn, hıçkırır gibi bir şeyler söyledi. Fakat el ona cevap vermedi. O sessiz ve azimliydi. Konuşması imkânsızdı. İnanılmayacak, kâbuslara yaraşır bir şeydi. O sadece bileğinden kesik bir eldi ve durmadan tırmanıyordu.

Maşa hâlâ Franklyn'in elindeydi. Bunu açarak ele doğru uzattı. Eli, maşayla sıkıca yakalayarak, bacağından çekti. Bu parmakları oynayan kıvıl kıvıl şeyi ateşe attı.

Alevler titreyen, oynayan parmakları sardılar.

Franklyn o gece doğru dürüst uyuyamadı. Bir ara inleyerek uyandı. Ona uykusunda kurşuni bir el yüzünde dolaşıyormuş gibi gelmişti. Sabahın sönük ışığında yanındaki yastığa bir gölge düşmüştü. Bu bir yumruğun gölgesi de olabilirdi.

Şöminede ise kül yığınlarından başka bir şey yoktu.

Neyse kurtulmuştu artık. Bütün Landor kâbusu sona ermişti. Ermiş olması lâzımdı.

Yazı yazdığı mecmuaya giderken bir an o korkunç elin peşine takılacağını veya bir köşede kendisini bekleyeceğini sandı.

Neyse yanılmıştı. «Sinirlerim çok bozuldu,» diye düşündü. «Mesele bundan ibaret. Son zamanlarda fazla çalışıyordum. Landor da karşıma çıkıp, canımı sıkıyordu. Sonra onu susturmağa kalktım. Bu benim gibi hassas bir insanın dayanamıyacağı bir hâdiseydi. Bu yüz den hayâl görmeğe başladım. Eh, buna da şaşmamak lâzım.»

Franklyn, o gün ilk defa matbaadan çıkar çıkmaz evine gitmedi. Mecmuanın yazarları ekseri saat altıda köşedeki barda toplanırlardı. Franklyn de onlara katıldı. Hepsi de buna şaştılar. Hem de pek hoşa gitmeyecek bir şekilde. Fakat Franklyn, arka arkaya iki viski yuvarlayıp, «Bundan sonraki içkiler benden,» deyince biraz yumuşadılar.

— «İçkiler benden.»

Diğerleri güldüler. Mânalı mânalı birbirlerine bakarak, başlarını salladılar.

Franklyn, «Onlara fena bir insan olmadığımı göstereceğim,» diye düşündü. «Her hâlde beni çok kibirli sanıyorlar... Yanıldıklarını anlıyacaklar... Onlarla bir kaç viski içer, ondan sonra da neşeyle evin yolunu tutarım. Endişelenecek bir şey yok.»

Birdenbire bir şey göğsüne vurdu. Franklyn, yan yan giderek, kaburgalarını bara çarptı. Eğilip baktığı zaman bir el yakasına yapışmıştı.

Ama neyseki bu bir kola bağlıydı. Franklyn rahat bir nefes aldı. Siyasî yazılar yazan budalaydı bu. Adam, ya herkesin sırtına vurur, ya da neşeyle koluna girerdi.

— «Herkese içki ikram ettiğini duydum, Franklyn. 'Bunu kaçırmamayım,' dedim.»

Franklyn nefes nefese, «Tabii, tabii,» diye cevap verdi. «İstediğini iç. Her istediğini iç.»

Eve çabucak dönmemek için her şeye razıydı. Her şeye...

Franklyn, o gece apartmanın kapısını ağır ağır açtı. Dairesindeki odaları da uzun uzun aradı. Dolaplarda, raflarda, musluğun altında bir şey saklı olmadığına iyice inanmadıkça yatak odasına girmedi. Pencereyi ve kapıyı sıkıca kapatarak, yattı.

O gece de doğru dürüst uyuyamadı, Franklyn. Fakat sabahleyin kalktığı zaman korkusu azalmıştı. Bir şey olmamıştı işte. Demek ki eli o gece ocakta yakabilmişti. O parmak lar kendisini bir daha rahatsız etmeyeceklerdi.

Güneşli, güzel bir sabahtı. Franklyn, pencereleri açtı. İçeri dolan taze havayı içine çekti. Böyle bir sabahta eğimser olmamak kâbil değildi. Adam kendisini yıkanmış, temizlenmiş gibi hissediyordu. Çalışmağa hazırdı. Karnını iyice acıkmış olduğunu farkederek, neşeyle güldü.

Kahvaltı ederken, gelen mektupları da açtı. Kendisini yine bir çok yerlere dâvet ediyorlardı. Bir ressam da kendisine hiddetle çatıyordu. Böyle mektuplara bayılırdı, Franklyn. Mektubu saklamağa karar verdi. Bu ileride işine yarayabilirdi.

Pencerenin camına bir şey süründü. Bir ağaç dalı olabilirdi bu. Fakat o tarafta hiç ağaç yoktu. Franklyn, başını kaldırıp baktı ama bir şey göremedi.

Aynı anda sanki yere bir şey düşmüş gibi bir ses duydu. Franklyn, koltuğunda arkasına yaslandı. Yine görünürde bir şey yoktu.

(Devamı var)

UYGUR GÜZELİ

Karaoğlan, küçük dostu Mavi Kaplan ile Kabarga denilen küçük bir köye gelirler. Fakat Kabarga halkı büyük bir keder içindedir. Mavi Kaplan'ın amcası ugrular tarafından öldürülmüştür. Öcünü almak için yola çıkarlar.

22
NAUMA VE KAPLAN NE OLDULAR ACABA ?.. KAPLAN İLERDE BAYGIN YATIYOR...
Karaoğlan, Kaplan'ın bir yerine bir şey olmadığını görünce çok sevindi. Küçüğün sırtını ve bileklerini ovarak ayılttı...
OOFFF! NE OLDU BİZE KARAOĞLAN. BİR AN KENDİMİ BOŞ-LUKTA HİSSETTİM. NAUMA NEREDE ?..
KIZAK YUKARDA TAKI LI KALMIŞTI. DEMEK Kİ UĞRULARIN ELİNE DÜŞTÜ... KAÇIRDILAR...
SAĞ KALDIĞINA ŞÜKREDELİM. BİZ DE ARKALARINA DÜŞERSEK ONU KURTARI-RIZ...

ÇOK YÜKSEK! ORAYA ÇIKINCAYA KADAR BÜTÜN BİR GÜN GEÇER. BAŞKA BİR YOL DÜŞÜN!
ÖYLEYSE IRMAK YOLUYLA GİDECEĞİZ. YOL UZAKTIR, AMA AKINTI BİZİ HIZLI ATAR...
AKINTIYLA BOĞUŞMAK İÇİN GÜÇLÜ OLMALIYIZ... ÖNCE KARNIMIZI DOYURALIM...
YİYECEKLER KIZAKTAYDI. ŞİMDİ AVLANMAMIZ GERE-KECEK. HER YANIMIZ DA KARLA KAPLI...

Karaoğlan, buzlar arasında dikkatle ilerliyerek, ırmağın kıyısına kadar indi...
IRMAK BALIKLA DOLU. KARNIMIZI DOYURMAK GÜÇ OLMIYACAK!..

Küçük Kaplan'ı bir yere oturtup Türkmen işi avcılığa çıkan Karaoğlan, kısa zamanda dört alabalığı avlamıştı bile...

25
Karaoğlan, kuşağındaki çakmak taşı ile ateş yaktı ve balıkları bir güzel kızarttı. Bu ziyafete de en çok Kaplan bayılmıştı.
Sonra iki ağacı birbirine bağlayıp basit bir sal yaptılar ve ırmağın akıntısına kendilerini koyverdiler...
Zoyka ile adamları ise yollarına ağır aksak devam ediyorlardı...
EĞER ALTINLARIN YERİNİ BUL SAK BÜTÜN DÜNYAYI SA ALIRIM. HER KESİN TAN SI OLUR

...yı seven yabancılar,
...up dinlenmeden, aşağı
Kabarga'ya doğru yol
alıyorlardı...
HAYDİ! YORULDUM DİYENİ GEBERTİRİM... ALTINLARA KAVUŞMADAN DİNLENMEK YOK!..
Zoyka'nın aklı fikri, altınlarda idi...
HAYDİ, KOLAİ'NİN GÜZEL KIZI! SUSMA BANA ALTINLARDAN BAHSET BİRAZ. GÜNEŞ GİBİ PARILTILARINI ANLAT BANA!..
Nauma'dan ses çıkmayınca deliye dönüyordu...
KONUŞSANA!.. KONUŞ! DİLİNİ Mİ YUTTUN YOKSA, HA?..

BOŞUNA PARÇALANMA! AĞZIMDAN TEK KELİME ALAMIYACAKSIN. DEDEMİN RUHU, İNTİKAMINI ALACAK SİZDEN!
DAHA ÖNCE BEN BİRİNİ TEMİZLEMEK İSTERDİM!..
Bir ara Japon kırmalarından birinin dalgınlığından faydalanmayı düşündü...
BİRİ EKSİLİRSE KAÇMA İŞİM DAHA KOLAYLAŞIR!
Fakat adam, son anda Nauma'nın bileğini yakaladı...
YOK OLUN KÖPEKLER! HEPİNİZİ GEBERTECEĞİM!

29
BENİ KONUŞTURAMIYACAKSINIZ HAYDUTLAR!..
Nauma'nın hırçınlığı, Zoyka'nın sabrını tüketmişti. Kızı tartaklamağa başladı...
ZAMANI GELİNCE BÜLBÜL GİBİ KONUŞACAKSIN! KVAN, EN DİLSİZ KİMSELERİ BİLE KONUŞTURMASINI İYİ BİLENLERDENDİR...
BU TOKAT SENİN AKLINI BAŞINA GETİRİR! BİZİ ALTINLARA GÖTÜR, SONRA NEREYE İSTERSEN GİDERSİN!..
ANNECİĞİM!..
KENDİNE ÇOK GÜVENİYORSUN, AMA YAKINDA DÜNYAYA GELDİĞİNE PİŞMAN OLACAKSIN!..

Yere düşen Nauma'nın açılan bacakları, uğrulardan birinin gözüne takılmıştı...
29
KENDİNE GEL Koi !.. GEÇ KIZAĞIN BAŞINA !..
KIZA GÖZ DİKENİN KAFASINI KIRARIM !..
ALTINLARA KAVUŞUNCA BÖYLE BİNLERCE KIZ BULACAKSIN ÇEVRENDE, AKILSIZ KÖPEK !..

ŞU DÜZLÜĞE ÇADIR KURUN! MOLA VERECEĞİZ!.. YORGUNLUKTAN NE YAPTIĞINIZI BİLMİYOR - SUNUZ.
Bu sırada Karaoğlan ve Mavi Kaplan'ın uydurma salları, onları kazasız belâsız istedikleri yere getirmişti.
Aşağı Kabarga'da görünürde kimseler yoktu... Karaoğlan'ın canı sıkılmıştı...
ORTALIKTA TEK CANLI GÖRÜNMÜYOR. BURALARA GELMİŞ OLMALARI GEREKİRDİ. BELKİ DE HENÜZ YOLDADIRLAR...
EVET! ŞURADA SIĞINACAK BİR YER ARIYALIM. ONLARI DURUP BEKLEMEKTEN BAŞKA YAPACAK İŞİMİZ YOK!..
ŞU TEPEYE ÇIKALIM. GELENLERİ DE İYİCE GÖREBİLİRİZ!

İŞTE BİR MAĞARA !..
ORAYA SIĞINIP BEKLİYELİM.
SEN DE DİNLEN,
ÇOK YORULDUN !..
İLK NÖBET BENİM OLSUN ! ARTIK BÜYÜDÜM KARAOĞLAN !
Yükseğe çıktıkları zaman istedikleri gibi bir kovuk bulmuşlardı...
BÜYÜYÜNCE GERÇEK BİR OBA REİSİ OLACAKSIN KAPLAN ! AMA BEN DAHA YORULMADIM. NÖBET TUTMAMIZA DA LÜZUM YOK ŞİMDİLİK.
Karaoğlan, Kaplan'a belli etmeden ortalığı kolaçan etmeğe çıkmıştı... Ötelerde bir duman gördü...
KAPLAN ! BİR DUMAN GÖRÜYORUM. GALİBA BİR İP UCU YAKALADIK. BURADA KAL, BEN HEMEN DÖNERİM.

Karaoğlan'ın gördüğü, Nauma yı kaçıran uğru_ ların çadırından çıkan dumandı. Genç kız, belânın tam orta yerine düşmüştü..
GEL BAKALIM GÜZE_ LİM. ZOYKA SENİ İSTİYOR. GÜZEL GÖZLERİN İÇİN DEĞİL. SENDEN SARI TAŞLARIN YERİNİ SÖYLE_ MENİ İSTİ_ YECEK...
Nauma'yı Zoyka'nın karşısına çıkardılar
ARTIK, DEDENİN SÖZÜNÜ ETTİĞİ AŞAĞI KABARGAYA GEL_ DİK SAYILIR. ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM, NERDE O SARI TAŞLARIN YERİ ?..

DEDEMİN RUHU KURTLAR GİBİ ULUYA-PAK ÇEVREMİZDE DOLAŞIYOR. SİZİ KOVALAYAN ÖLÜM, YAKINDA ENSENİZE YAPIŞACAK...
34
DEMEK HÂLÂ İNAT EDİYORSUN HA!.. BEN SENİ YUMUŞATMASINI BİLİRİM KÜÇÜĞÜM!..
KIZI ŞU BUZLU TEPEDEN YAVAŞ YAVAŞ AŞAĞI SALLAYIN. BİRAZ ORADA KALSIN DA AKLI BAŞINA GELSİN!
Aynı anda Karaoğlan da yukarı tırmanıyordu...
BİRTAKIM SESLER DUYUYORUM. TEPENİN ÜSTÜNDELER. ŞURAYA SAKLANIP KİM OLDUKLARINI ANLARIM.

35
Karaoğlan, saklandığı yerden Nauma'yı ve onu getiren uğruları görmüştü. Hiç sez-dirmeden konuşmalarını dinledi...
KIZI KAYADAN AŞAĞI SALLAYIN! KONUŞUN-CAYA KADAR ORADA ASILI DURSUN BAKALIM...
KIZI KORKU-TUP KONUŞTUR-MAK İSTİYORLAR! SALLANDIRSIN-LAR BAKALIM.

Karaoğlan, önce kızı kurtarmayı aklına koymuştu...
ÖNCE KIZI KURTAPAYIM, SONRA O KUZEYLİ KÖPEKLERİN İŞLERİNİ GÖRÜRÜM.
KONUŞACAK MISIN? KONUŞMIYACAK MISIN!.. HA?..
BİRAZ DAHA SALLANDIRSINLAR O ZAMAN KIZI ÇEKİP ALACAĞIM - HA GAYRET!..
DAYANAMIYACAĞIM! HER ŞEYİ SÖYLİYECEĞİM!..
NAUMA!..
KARAOĞLAN!

OH, SEN HA! GÖZLERİME İNANAMIYORUM KARAOĞLAN!..
KONUŞMA GEL BURAYA. İPİN UCUNU BANA VER! YUKARDAKİLERE SOĞUK BİR ŞAKA YAPACAĞIM NAUMA!..
NE OLDU BU KIZA!.. HEM SESİ KESİLDİ, HEM AĞIR_ LIĞI AZAL_ DI...
Adam sözünü bitiremedi, boşluğa uçtu...
AAAAAAAAAAH!...
BIRAK ŞİMDİ SEVİNÇ GÖZYAŞLARINI NAUMA. YUKARDA CEZASINI BEKLİYEN BİR KAÇ İT DAHA VAR!..

GELDİLER! DOKUZ CANLI KÖPEKLER BİZE YİNE YETİŞTİLER. GELİN BU KEZ İŞİ TEMİZ TUTALIM.
38
ACIMADAN ÖLDÜRELİM ONLARI ZOYKA. KİMSE BİZE HESAP SORMAZ...
HEEY! NEREYE SAKLANDIYSAN ÇIK ORTAYA!
AK SAKALLI SERSERİ! BURAYA BAK!
CEZANIZI ÇEKMEĞE HAZIR OLUN! KARAOĞLAN GELİYOR!..
Uğrulardan biri pek hevesli çıktı. Kendini aşağı bıraktı...
Yer sandığı düzlüğün bir yarık olduğunu anladığı zaman iş işten geçmişti...

39
BİZİMLE BAŞ EDECEĞİNİ SANIYORSUN HA, TÜYSÜZ ÇAKAL! BU SENİN İŞİNİ GÖRÜR
Karaoğlan'ı tanımayan kuzeyli uğru, başına geleceği bilmeden kargısını fırlattı...
Karaoğlan, ucu keskin kargıyı hava yakaladı ve geldiği yöne çevirdi......
AAH!
SIRA SENDE UĞRULAR BAŞI!.. O NE?..
AH!
Göğsüne bir ok yiyen Zoyka, uçurumdan aşağı düşmüştü...

Bu, Karaoğlan'ın mağarada bıraktığı küçük Kaplan'ın işiydi.
NASIL BULDUN KARA-OĞLAN!
40
ÇOK BEĞENDİM. DEDENİN ÖCÜNÜ ALMAK SANA KISMETMİŞ. AMA BİR DAHA BÜYÜK SÖZÜ DİNLESEN DAHA İYİ OLUR!
NAUMA! GÖZÜNAYDIN KURTULDUN
Kabarga'nın altınları Nauma ve Mavi Kaplan'a kalmıştı. Neş'e ve sevinç içinde yurtlarına döndüler...
BU KÜÇÜK MACERANIN SONU

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **ERTUĞRUL ÜLGEN GÜRÜN :**

İstediğiniz kitaplardan yalnız "Kanlı Saltanat" ile "Bizanslı Güzel Vasilisya" nın mevcudu var, diğerleri kalmadı. Her cildin bedeli 5 lira olduğuna göre, tutarı 10 lirayı pul olarak ta adresimize yollarsanız, kitapları derhal postalarız.

● **EMİN BÜLENT ÖZBEK — ANKARA :**

Sorduğunuz suallere eksiksiz cevap vermek için sayfalar dolusu yazı yazmak lâzım... Bir dergi çıkarmak elbette kolay değil. Dergiye girecek yazı ve resimlerin temini, daha sonra da bunları okuyucunun seveceği şekilde sunulması için, bu meslekte hayli yıllar çalışmak gerek... Tabii bir de bunun yanında maddî külfetler var. Karaoğlan'ın tablosunu ilerde okuyucularımıza sunacak, Suat Yalaz'ın resmini de ilk fırsatta yollıyacağız.

● **AYTAÇ ERYILMAZ — ANKARA :**

"Bizleri kötü kitaplardan kurtaran ve bunların yerine kendi kahramanlıklarımızı anlatan Karaoğlan'a ve size hayranım.

Sizden şu sorularıma cevap vermenizi rica ederim:

1 — Aptullah Z. Kozanoğlu'nun yazdığı ve sizin çizdiğiniz Otsukarcının oğlu KAAN niçin bitti? Sizden rica etsem bunun 1, 2, 3, 5, 8, 9. sayılarını gönderir misiniz? Fiatı aynı mı olacak?...

2 — Türk kahramanının yanında Red Kit'in ne işi var? Onun yerine başka birşey koyamaz mısınız?

3 — 112 nci sayınızda gördüğüm Mançuların reisi Bektor'u başka bir kitapta Hun hükümdarı "Atillâ" olarak gördüm. Atillâ'nın bu şekide gösterilmesine üzülerek basıldığı yere bir mektup yazdım. Bektor ile Atillâ'nın birbiriyle münasebeti nedir?

4 — Karaoğlan'ın kapak resimlerini daha güzel ve canlı yapamaz mısınız?

5 — Mümkünse imzalı bir fotoğrafınızı rica ederim."

Teveccühlerinize teşekkürler. Sorularınızı sıra ile cevaplıyoruz:

1 — Suat Yalaz o zaman merhum Aptullah Ziya Kozanoğlu ile işbirliği yapıyordu. Sonradan Suat Yalaz, yarattığı Karaoğlan'ı kendisi yayınlamaya başladı. "Kaan"ın mevcudu kalmadı. Esasen Aptullah Ziya Kozanoğlu üstadımız artık aramızda olmadığına göre, o seriye devam etmek imkânsızlaştı.

2 — Ret Kit'i eğlenceli bir macera olarak dergimizde neşretmeyi mahzurlu bulmuyoruz. Nitekim birçok okuyucularımız Ret Kit'in maceralarını zevkle okuyorlar.

3 — Elbette Bektor'la Atillâ'nın birbirleriyle ilgileri yok.

4 — Karınca kaderince, elimizdeki imkânlarla daha güzel kapak basamıyoruz.

5 — Suat Yalaz'ın resmini ilk fırsatta postalıyacağız.

● **FATMA YALÇIN — İSTANBUL :**

"Ben İ.K. Lisesine gidiyorum. Adetâ Karaoğlan'ın müptelâsı haline geldim. Çıkan kitapları günü gününe takip ediyorum. Sizden bir ricam ve Karaoğlan'dan bazı isteklerim var. Eğer imzalı bir resminizi gönderirseniz bu ricamı yerine getirir, dolayısiyle beni dünyanın en mutlu insanı kılarsınız.

İsteklerim de şunlar :

1 — Karaoğlan'ın daha uzun yayınlanması mümkün değil mi?

2 — Karaoğlan'ı renkli çıkartamaz mısınız?

3 — Acaba bizlerin gönderecekleri şiirlerin yayınlanması için hususî bir sayfa ayıramaz mısınız?

Şayet isteklerimi yerine getirir ve bilhassa imzalı bir resminizi gönderirseniz çok memnun olurum."

Teveccühünüze teşekkür ederiz. Suallerinizi sıra ile cevaplıyoruz :

1 — Anladığımıza göre Karaoğlan maceralarının daha uzun olmasını istiyorsunuz... Karaoğlan maceraları hikâyesine göre uzun veya kısa oluyor. Her hikâyeyi uzatıp götürmek daha sıkıcı olmaz mı?

2 — Bugünkü imkânlarımızla Karaoğlan'ı renkli olarak yayınlamamız maalesef imkânsız.

3 — Hâlen yerimiz okuyucu şiirleri için müsait değil. İlerde böyle bir sütun açmayı düşünmekteyiz.

Suat Yalaz'ın resmini ilk fırsatta yollıyacağız.

★

Hepinize selâm ve sevgiler...

RED KİT
YENİ HAKİM BAY VİLYAM'IN EMRİNDE ŞEHRİN ÇEHRESİ DEĞİŞMİŞTİ..
SALON
SİLÂHÇI
... LÂNGIRTTA TAHSİL ÇAĞI BAŞLADI...
OKUL KİTAPLARI
OKUL
... SOKAKLAR ÇALIŞANLARLA DOLUYDU..
YALNIZ OKUMAM BİRAZ ZAYIF!
... HAYDUTLAR, ÇAKALLAR VE AKBABALAR ŞEHRİ TERKEDİYORLARDI...
... YERLERİNİ KIRLANGIÇLAR ALIYORDU, AKBABALARIN..
LANGIRT
PECOS BATISININ ADİL ŞEHRİ
... ROY BEAN BİLE DEĞİŞMİŞTİ -
... ETRAFIMDA TAM ON BİN YERLİ VARDI..
GENE ATIYORSUN BEAN AMCA!
81

...YENİ HÂKİM TARAFINDA AFFEDİLEN JAKİNTO, TURİSTLERİ GEZDİRİYORDU...
MEDENİ KANUN 1879
... ROY BEAN'IN SALONU EN İYİ YERLERDEN BİRİ OLMUŞTU. HÂKİM, BUFALO BİLL VE DEYVİ KROKET KADAR MEŞHUR OLMUŞTU.
LANGIRT SALONUNU GEZİN! HÂKİM ROY BEAN'IN MÜZESİ CANLI AYI VE Cola Coca
KARAR VERDİ RED KİT ARTIK SEN GİDEBİLİRSİN!
KOVBOYLARA YETİŞMEM LÂZIM ZATEN... BİR SÜRÜM VAR!!.
OTEL
SALON
ELVEDA RED KİT!.. YAPTIKLARINA TEŞEKKÜRLER!!..
82

HAYDİ ÇOCUKLAR GİDİYORUZ!
MERHABA RED KIT! BİR DAHA GELMİYECE-SİN SANMIŞTIK.. SÜRÜ HAZIR!
İYİ İŞ YAPTIN! YOLCULUK NASIL GEÇTİ RED KİT!
HADİSESİZ!
Amerikan Kovboyları
BU MACERANIN SONU-

RED KİT KERVANA HÜCUM

Bilmece

PARMAK İZLERİ

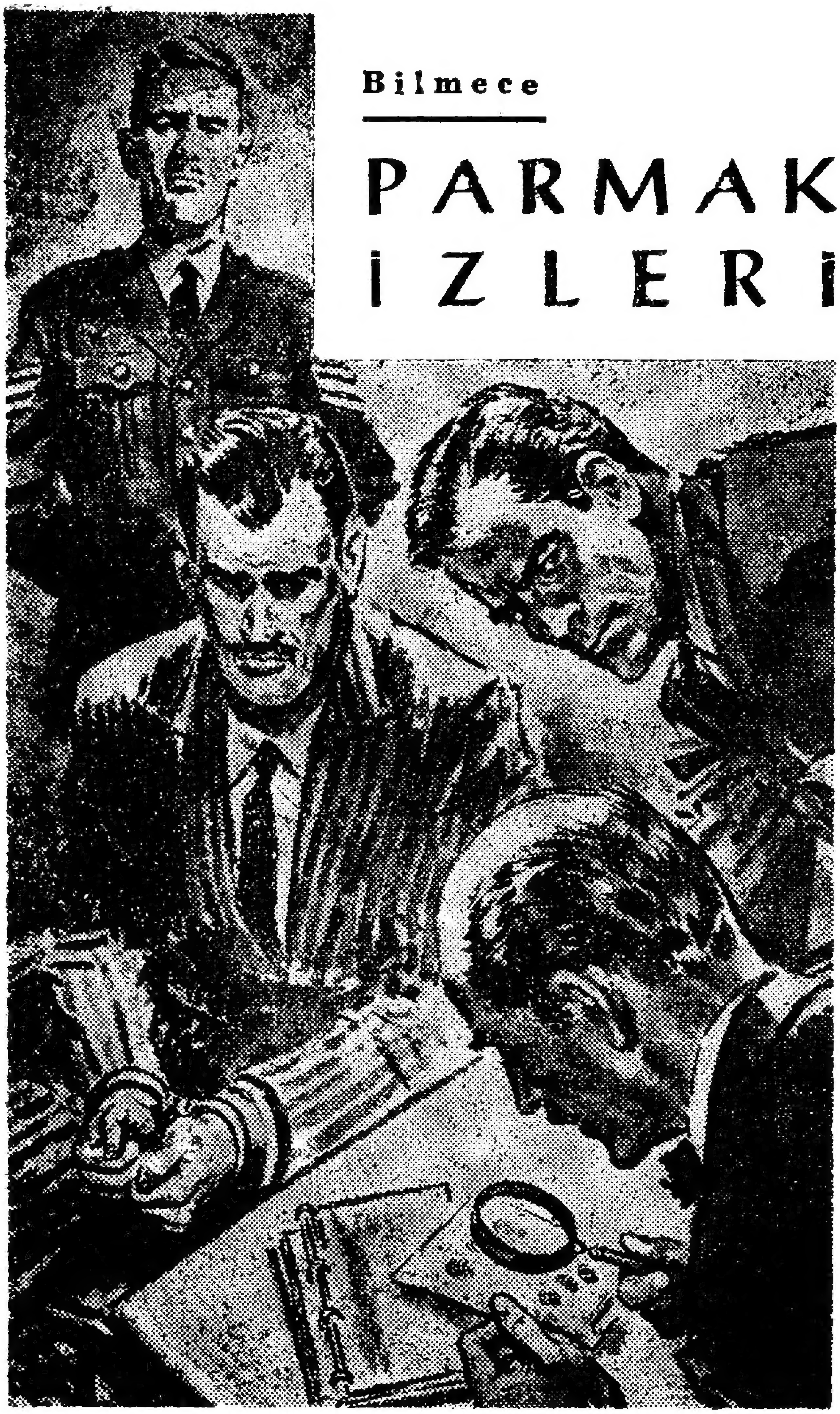

POLİS Londra'da bir Fransızı, arabasını delice bir hızla sürdüğü için yakalamıştı. Fakat, arabanın arka tarafındaki kanapenin üzerinde duran çanta açılınca vaziyet değişti. Çünkü bunda Paris'te hükûmetle alâkalı bir bürodan çalınmış olan gizli vesikalar vardı.

Müfettiş Nixon, vaziyeti Fransız polisine haber verdi...

Ertesi günü, Paris'ten Mösyö Mansienne adlı bir detektif gelerek, suçlunun parmak izlerini inceledi.

— "Ah, evet!" diye haykırdı. "Aradığımız adam bu."

Müfettiş Nixson, sordu : "Paris'teki büroda da parmak izleri bırakmış mıydı?"

— "Evet. Adam karanlıkta kaçmağa çalışırken, nöbetçiyle boğuşmuş, parmak izleri nöbetçinin bileğinde kalmış."

Nixon, başını salladı. "Acaba casus şebekesinin reisi bu adam mı?"

Fransız polisi, "Hayır, dostum," diye cevap verdi. "Fakat onun sayesinde reisi yakalıyacağız."

Nixon, "Evet, Mösyö Mansienne," dedi. "öyle... Hattâ onun sayesinde reisi yakaladık bil." Başıyla yanındaki komisere işaret etti. Adam, Fransız polisinin bileklerine kelepçeleri geçirdi.

Nixon, neden şüphelenmişti?

(Cevabı Gelecek Sayıda)

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN CEVABI

Yarış arabasının tekerleklerinde alelâde somunlardan vardı. Bunları demir kolla çıkarmak da imkânsızdı. Demek ki Murphy'nin Steve Brent'i anlattığı şekilde yakalaması
lattığı şekilde yakalaması imkânsızdı.

Murphy'i oraya rakip bir organizasyon, arabayı bozması için yollamıştı. Adam Steve tarafından suç üstü yakalanmış ve onun üzerine yarışcıya hücum etmişti.

KARAPENÇE ESTERGON'DA

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

Büyük Türk Romanları Serisi'nde "KARAPENÇE" adıyla yayınlanan ve Pesen Film tarafından filme çekilme hakkı satın alınan romanın ikinci kitabı çıktı. Fiatı 5 Lira

YAYINLAYAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
EĞER KOMŞUNUN İNŞAATI BİRAZ DAHA YÜKSELİRSE MANZARA DİYE BİRŞEY GÖREMİYECEĞİZ!
GİDİP KENDİSİYLE KONUŞURUM. BOBİ, SEN BURADA BEKLE!
BENİ YALNIZ BIRAKTILAR!
SNIF..
SNIF!.
BOŞUNA UĞRAŞARAK VAKTİNİZİ ÖLDÜRMEYİN... EVİMİ DAHA DA YÜKSELTECEĞİM!
SNIFF SNIF!
BROOOM!..
BOBİ ZAVALLI DELİ OLACAK. ONU GÖRENLER DE UZUN MÜDDET YALNIZ BIRAKILDIĞINI SANACAKLAR!
VOFF!
VOFF!
EN İYİSİ ONU EVE GÖNDERELİM!
MANZARAMIZA KAVUŞTUK. YAŞASIN BOBİ! ONA BİR KEMİK DAHA VER!
EVİMİ BAŞKA BİR YERE KURACAĞIM!

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN